

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 9Co/120/2024  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7211223802  
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2026  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gizela Majerčák  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2026:7211223802.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gizely Majerčák a členov senátu JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Aleny Mikovej v právnom spore žalobcu: Zlatá huta spol. s r. o., Bernolákova 11/3040, Trenčín, IČO: 31 426 964, zást. PACTIO, s. r. o., A. XXX, B. B., IČO: 36 862 452, za ktorého ako konateľ koná advokát Mgr. Tomáš Dohál, proti žalovanej: C. D. E., E. X, F., nar. XX.X.XXXX, splnomocnený zást. C. C. E., E. X, F., nar. XX.X.XXXX, o odporovacej žalobe, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Mestského súdu Košice č. k. K2-43C/109/2011 - 225 z 13. marca 2024 v znení jeho opravného uznesenia č. k. K2-43C/109/2011 - 236 zo 17. apríla 2024

### rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v znení opravného uznesenia.

Žalobcovi proti žalovanej p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

### o d ô v o d n e n i e:

1. Mestský súd Košice ako súd prvej inštancie (ďalej aj len ako „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví v znení jeho opravného uznesenia určil, že darovacia zmluva zo 4.5.2011 uzatvorená medzi sestrou žalovanej (G. E.) ako darcom a žalovanou ako obdarovanou, ktorej predmetom bol v enunciate rozsudku špecifikovaný byt a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na príslušenstve a tiež na pozemku (ďalej aj len ako „byt“), na základe ktorej vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností bol povolený pod V 2599/2011, je voči žalobcovi neúčinná a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vychádzal zo zistenia, že pri vykonaní kontrolnej inventúry dňa 28.2.2011 u žalobcu na pobočke v Košiciach, kde bola zamestnaná sestra žalovanej G. E., bol zistený schodok na zverených hodnotách a schodok na pokladničnej hotovosti, čo tvorilo celkovú vzniknutú škodu na majetku žalobcu 56 174 €, pričom po podaní trestného oznámenia na osobu G. E. pre prečin sprenevery vo februári 2011, táto darovacou zmluvou zo 4.5.2011, t. j. bezodplatne previedla svoje výlučné vlastníctvo k bytu na svoju sestru (v tomto spore žalovaná), ktorá aktuálne je jeho výlučným vlastníkom, resp. podielovým spoluvlastníkom podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach, príslušenstve a na pozemku pod bytovým domom, a to titulom darovacej zmluvy V 2599/11 zo 4.5.2011. Rozsudkom Okresného súdu Košice II zo 6.10.2021, sp. zn. 29C/76/2012 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu z 20.4.2023 pod sp. zn. XXX/XX/XXXX G. E. bola dňom 7.6.2023 právoplatne zaviazaná žalobcovi zaplatiť 56 174 € s príslušenstvom, pričom z výpovede žalovanej z 24.6.2013 v danom sporovom konaní vypočítanej ako svedok vyplynula jednak jednoznačná vedomosť žalovanej, že jej sestre ako dlhodobému zamestnancovi žalobcu vznikol schodok zistený pri kontrolnej inventúre z 28.2.2011 a jednak aj to, že túto vedomosť žalovaná získala aj telefonicky od konateľa žalobcu, a to hneď na druhý deň (1.3.2011 – pozn. odvolacieho súdu), voči ktorému ona vzniesla požiadavku na prešetrenie počítačového systému žalobcu.

3. Vec právne posúdil podľa §42a ods. 1, ods. 2 a §42b ods. 1 a ods. 2 o. z. o odporovateľnosti právnych úkonov. Podal výklad účelu a zmyslu inštitútu odporovateľnosti právneho úkonu ako takého, vymáhateľnej pohľadávky veriteľa, ako aj dôkazného bremena blízkej osoby, akou je aj žalovaný v tomto spore (28. odsek jeho odôvodnenia) a uzavrel, že predmetná odporovacia žaloba na súde 25.8.2011 bola uplatnená v zákonnej trojročnej lehote, stranami sporu sú vecne legitimované subjekty podľa hmotného práva, medzi ktorými v konaní nebolo sporným bezodplatné nadobudnutie nehnuteľnosti titulom právneho úkonu dlžníka s jemu blízkou osobu, ktorá už v tom čase preukázane mala vedomosť o žalovateľnej, a teda vymáhateľnej pohľadávke veriteľa vo výške 56 174 €, ktorá v priebehu súdneho sporu sa stala aj vykonateľnou, a to dňom 11.6.2023, titulom rozsudku Okresného súdu Košice II z 6.10.2021, sp. zn. 29C/76/2012 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom odvolacieho súdu z 20.4.2023 pod sp. zn. 5Co/83/2022, v rozsahu prisúdenej žalovanej istiny právoplatným dňom 7.6.2023. V konaní rovnako nebolo sporným, že dlžník od žalovanej, keďže išlo o bezodplatný prevod nehnuteľností, neobdržal za ne žiadnu protihodnotu.

4. S poukazom na to, že žalovaná dlžníkovi blízka osoba, u ktorej zákon predpokladá jej vedomosť o úmysle dlžníka ukrátiť svojho veriteľa, dôvodil, že žalovaná sa mohla odporovacej žalobe ubrániť len za predpokladu, že by preukázala, že ukracujúci úmysel dlžníka nemohla poznať ani pri vynaložení náležitej starostlivosti. Majúc na zreteli obsah výpovede žalovanej ako svedka v konaní sp. zn. 29C/76/2012 o zaplatenie vymáhateľnej pohľadávky žalobcu, ako aj podrobný výpis mesačných hovorov o telefonickej komunikácii medzi žalobcom a žalovanou však zdôraznil, že v tomto prípade v konaní bolo nesporne preukázané, že k bezodplatnému prevodu nehnuteľnosti z vlastníctva dlžníka na žalovanú došlo v čase, kedy táto ako ich nadobúdateľ mala vedomosť o schodku darcu na zverených hodnotách u svojho zamestnávateľa, a teda o vymáhateľnej pohľadávke žalobcu. Z dôvodu, že žalovaná v tomto jedine relevantnom smere zostala so svojou obranou v konaní pasívnou, t. j. ani len netvrdila, že by úmysel svojej sestry ukrátiť veriteľa nepoznala, ale len namietala, že jej sestra nebola nijako obmedzená v dispozícii s nehnuteľnosťami a jej právo vlastníka voľne nakladať s nehnuteľnosťami bolo a je garantované článkom 20 Ústavy SR, uzavrel, že žalovaná nemohla v konaní uspieť. S danou obranou žalovanej sa vysporiadal so záverom, že pokiaľ táto náležite sa nepresvedčila, či sporná darovacia zmluva (ne)ukracuje veriteľa jej sestry, musí niesť následky spočívajúce v práve veriteľa jej sestry uspokojovať svoju pohľadávku aj z majetku, ktorý ona sama nadobudla od svojej sestry titulom takéhoto scudzovacieho právneho úkonu.

5. Jediný dôkaz, ktorý žalovaná v konaní navrhla vykonať, a to s cieľom preukázať spôsoby a morálny profil žalobcu (pripojenie a dokazovanie obsahom celého súdneho spisu sp. zn. 37C/115/2011, ktorého predmetom bola neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru medzi žalobcom a sestrou žalovanej G. E.) odmietol vykonať s odôvodnením, že ide o otázky s predmetom tohto konania nesúvisiace.

6. Rozhodnutie o trovách konania s odkazom na §255 ods. 1 CSP odôvodnil zásadou úspechu žalobcu v spore.

7. Proti tomuto rozsudku žalovaná podala odvolanie namietajúc naplnenie odvolacích dôvodov ustanovených v §365 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. d) a písm. h) CSP s návrhom, aby odvolací súd napadnutý rozsudok buď zmenil a žalobu zamietol alebo aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Odvolateľka predovšetkým namietala, že na pojednávaní pred súdom jej nebolo umožnené využiť prostriedky procesnej obrany a dementovať tvrdenia žalobcu z dôvodu, že sudkyňa jej splnomocneného zástupcu opakovane upozorňovala, že predmetom sporu je darovacia zmluva, a nie samotný spor medzi jej sestrou a žalobcom, na ktorý paradoxne sa odvolával žalobca. Namietala, že v celom konaní jej bol odopieraný elementárny inštrument a prostriedok procesnej obrany preukázať, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa. Podľa odvolateľky predsedajúca sudkyňa vopred nekriticky preberala tvrdenia žalobcu, prerušovala reč splnomocneného zástupcu žalovanej, tohto bezdôvodne upozorňovala na údajné pohrdanie súdom a celý proces viedla nehostinným, neúctivým spôsobom zakladajúcim dôvodné podozrenie z jej neobjektívnosti a zaujatosti, pričom dôvody žalovanú liberujúce a potvrdzujúce náležitú starostlivosť a jej nevedomosť o akýchkoľvek potvrdených dlžných sumách sudkyňou boli odmietané práve s odkazom na to, že s predmetom

konania nesúvisia. V priebehu celého konania žalovaná mala pritom záujem deklarovať, že jediným úmyslom jej sestry bolo dlhodobé plánované a odkladané investovanie do nákladnej rekonštrukcie časti nehnuteľnosti z dôvodu jej obsolentného vybavenia, ktoré opravy jej sestra však nebola schopná financovať a čo nemalo preto žiaden súvis s vyfabulovanými obvineniami žalobcu voči nej.

9. Žalovaná dôrazne sa ohradila voči tvrdeniu, že v relevantnom čase darovania mala vedomosť o tom, že jej sestre vznikol schodok, prípadne, že by ho táto spôsobila a namietala, že v priebehu celého pojednávania priamo, ako aj prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu rezolútne sa ohradila voči takýmto tvrdeniam a že sugestívne a kapciózne otázky žalobcu o existencii schodku, ktoré v konaní nemali byť pripustené, bola nútená zodpovedať z dôvodu opatrnosti a hrozby sankcie. Na pojednávaní tak ona, ako aj jej splnomocnený zástupca podľa nej pritom vypovedali len o vedomosti žalovanej o vykonštruovanom spore proti jej sestre, ktorý sa týkal nejakej sumy a že v pozícii svedka v konaní o zaplatenie vymáhateľnej pohľadávky žalobcu vo svojom výsluchu o. i. potvrdila, že žalobca nemal záujem o objektívne prešetrenie celej udalosti týkajúcej sa schodku, pričom ona voči majiteľovi firmy, ktorý jej volal hneď na druhý deň, vznesla požiadavku na prešetrenie jeho počítačového systému a tiež namietala, že súd považoval za irelevantné vypočuť si, že jej sestra schodok v žiadnom prípade neuznala slobodne a vážne, ale pod hrubým nátlakom a hrozbou fyzického násillia.

10. S poukazom na to, že odvolateľka v spore o zaplatenie vymáhateľnej peňažnej pohľadávky žalobcu nebola nijako zainteresovaná a v žiadnom prípade nemohla preto vedieť, že jej sestra bude vystupovať v pozícii dlžníka, ďalej namietala, že z toho dôvodu za žiadnych okolností pri predmetnom darovaní nemohlo preto ísť ani o ukrátenie veriteľa a už vôbec nie o ukracujúci úmysel dlžníka. Podľa odvolateľky ona v konaní, ako je zachytené aj v zápisnici o pojednávaní, pravdivo potvrdila len to, že vo firme žalobcu sa niečo dialo, na základe čoho súd však nijakým spôsobom nemohol potvrdiť tézu žalobcu o neplatnosti právneho úkonu a už vôbec nie o ukracujúcom úmysle jej sestry alebo o nevynaložení primeranej starostlivosti zo strany žalovanej.

11. S odvolaním sa na to, že pracovnoprávny spor o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru a o náhradu mzdy bolo právoplatne rozhodnuté v prospech jej sestry, všeobecný súd podľa odvolateľky bol preto povinný účinne sa zaoberať námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán, mal poskytnúť relevantné odôvodnenie, z akých konkrétnych dôvodov sa stotožnil s právnym názorom žalobcu, ozrejmiť dôvody, pre ktoré splnomocnenému zástupcovi žalovanej odoprel právo vyjadriť sa k meritu veci, pre ktoré zasahoval do kontradiktórnosti konania a prečo považoval tvrdenia žalovanej za nehodnoverné. Napadnuté rozhodnutie s prihliadnutím na závažnosť prípadu podľa odvolateľky sa pritom priechi logickým úsudkom a pritom je odôvodnený nedostatočne a nejasne.

12. K odvolaniu sa vyjadril žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

13. Vyjadrenia odvolateľky o zaujatosti zákonnej sudkyne z dôvodu, akým spôsobom táto viedla pojednávanie, žalobca v celom rozsahu odmietol, pojednávanie podľa neho bolo vedené profesionálne, vecne a plne v súlade s príslušnými ustanoveniami CSP. Potvrdil, že v priebehu celého konania žalovaná navrhovala vykonanie len jediného, aj to nerelevantného dôkazu, ktorý zákonnou sudkyňou bol preto aj zamietnutý, pričom táto svoj postup aj riadne odôvodnila. Tvrdenia žalobcu v konaní boli preukázané výsledkom konania sp. zn. 29C/76/2012 a rovnako aj skutočnosť, že odporovaný právny úkon ukracuje uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, v konaní bola preukázaná tvrdením o uzatvorení darovacej zmluvy. Zdôraznil, že vzhľadom na zákonnú úpravu žalovaná pri navrhovaní dôkazov sa sústredila na preukázanie skutočnosti, že sama ani pri náležitej starostlivosti nemohla poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa, pričom táto a rovnako ani jej splnomocnený zástupca žiadne takéto návrhy v konaní neprodukovali, naopak žalobca v konaní obsahom zápisnice o výsluchu žalovanej ako svedka 24.6.2013 na pojednávaní v konaní sp. zn. 29C/76/2012 nad rámec svojich povinností preukázal, že žalovaná v relevantnom čase urobila odporovaný právny úkon o existencii jeho pohľadávky proti dlžníkovi vedela.

14. V odvolacej replike odvolateľka okrem toho, čo namietala v odvolaní, zhrnula, že súd v rámci svojej zákonnej povinnosti sa nevysporiadal s jej argumentmi, ktoré mali byť súdu predložené v jej ústnych vyjadreniach na pojednávaní v rámci procesnej obrany vrátane navrhovania dôkazov, namiesto čoho

súd žalovanej paradoxne vyčítal absenciu týchto dôkazov a rovnako tak celkom nedôvodne jej vyčítal aj pasivitu v konaní.

15. Žalobca, ktorého zástupcovi odvolacia replika odvolateľky bola doručená 11.7.2024, nevyužil svoje zákonné právo a k tejto odvolaciu dupliku nepodal. Žiadna zo strán ďalšie podanie vo veci neurobila.

16. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po kladnom posúdení včasnosti a prípustnosti odvolania podaného stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania a tiež viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo (§34 a §355 a nasl. CSP o odvolaní) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

17. Rozsudok vo výroku je vecne správny, odvolací súd preto ho potvrdil.

18. Rozsudok na Krajskom súde v Košiciach verejne bol vyhlásený 11.2.2026 o 9.45 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 210/II. poschodie, trakt H. C. a čas verejného vyhlásenia rozsudku od 30.1.2026 boli zverejnené na úradnej tabuli odvolacieho súdu a tiež na jeho webovej stránke (§219 ods. 1 a ods. 3 za použitia §378 CSP).

19. Žalovaná tvrdila, že uplatnila odvolacie dôvody podľa §365 ods. 1 písm. a) (neboli splnené procesné podmienky), písm. b) (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), písm. d) (konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci) a písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci), o ktorých odvolací súd dospel k záveru, že tieto nie sú naplnené, pričom skutkovo naplnila len odvolacie dôvody ustanovené v §365 ods. 1 písm. b) a písm. d) CSP, absenciu procesných podmienok konania, ako ani skutočnosť, že by napadnutý rozsudok súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, odvolateľka fakticky nenamietala, odvolací súd sa nimi vecne preto nemohol zaoberať.

20. Súd prvej inštancie dokazovanie vo veci vykonal v rozsahu potrebnom pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa zásad ustanovených v §191 ods. 1 CSP, z týchto dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo správne zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver a rozsudok aj náležite odôvodnil. V konaní nebola zistená žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

21. Správne a zákonné sú aj dôvody napadnutého rozsudku, ktorý z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia je plne akceptovateľný, presvedčivý, dostatočne zrozumiteľný, určitý a preskúmateľný. V odôvodnení rozsudku súd dal odpovede na všetky relevantné otázky, ktoré mali pre vec podstatný význam, správne, podrobne a presvedčivo nimi objasnil skutkový a právny základ rozhodnutia. Odvolací súd vychádzajúc z obsahu spisu po oboznámení sa s dôvodmi napadnutého rozsudku, ako aj s obsahom a dôvodmi odvolania nezistil žiaden dôvod, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Odvolací súd s dôvodmi napadnutého rozsudku sa stotožnil v plnom rozsahu a aby sám nadbytočne neopakoval pre strany už známe fakty prejednávanej veci spolu so správnymi právnymi závermi súdu prvej inštancie, v odôvodnení svojho potvrdzujúceho rozsudku v súlade s §387 ods. 2 CSP sa obmedzil len na konštatovanie ich správnosti a na tieto, ako odvolacím súdom zhora sú reprodukované, odkázal, ako na jemu vlastné dôvody určujúceho rozsudku o neúčinnosti odporovanej darovacej zmluvy medzi dlžníkom veriteľa a žalovanou ako jemu blízkou osobou, ktorá v konaní nielenže nenavrhovala žiadne dôkazy na preukázanie z hmotnoprávneho hľadiska jej jedinej relevantnej obrany v spore, a to že napriek vynaloženej náležitej starostlivosti sama nemohla poznať ukracujúci úmysel dlžníka pri odporovanom prevode vlastníctva darovacou zmluvou v jej prospech ako obdarovaného, ale ani len netvrdila, že by nielen náležitú, ale akúkoľvek starostlivosť pred uzavretím predmetnej darovacej zmluvy vôbec bola vynaložila.

22. Podľa odvolacieho súdu odôvodnenie napadnutého rozsudku nedáva priestor pre pochybnosti, z akých dôvodov súd prvej inštancie žalobe vyhovel, pričom jeho dôvody aj v tomto smere sú dostatočne zrozumiteľné, určité a v plnom rozsahu preskúmateľné.

23. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku reagujúc na odvolacie námietky žalovanej odvolací súd dopĺňa nasledovné dôvody.

24. Vzhľadom na to, že žalovaná je osobou dlžníkovi blízkou, u akej zákon v čase urobenia odporovaného právneho úkonu predpokladá jej vedomosť o úmysle dlžníka ukrátiť svojho veriteľa, s právnymi následkami absentujúcej procesnej obrany žalovanej v spore zameranej na preukázanie hmotnoprávne relevantnej skutočnosti, že pred uzavretím odporovanej darovacej zmluvy so svojou sestrou vynaložila a akú konkrétnu starostlivosť na spoznanie prípadného úmyslu svojej sestry ukrátiť svojho veriteľa, súd prvej inštancie jednoznačne sa vysporiadal tak, že jej priamym dopadom v spore, a to bez akýchkoľvek ďalších podmienok, je pre ňu nepriaznivý výsledok tohto sporového konania (pozri 33. a 34. odsek odôvodnenia napadnutého rozsudku). Procesná obrana v odvolacom konaní zameraná proti prídavnému záveru súdu vyjadrenému v 35. odseku jeho odôvodnenia o preukázanej vedomosti žalovanej v čase darovania o predmetnom schodku jej sestry, ktorého správnosti vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania mimochodom ani nemožno nič vytknúť, ale na ktorom súd napadnutý rozsudok ani nezaložil, len ju zmienil ako skutočnosť žalobcom v konaní preukázanú nad rámec jeho dôkaznej povinnosti vyplývajúcej z platnej hmotnoprávnej úpravy odporovateľnosti právnych úkonov, preto ako bezpredmetná nebola spôsobilou spochybníť relevantné právne závery súdu, pre ktoré tento žalobe vyhovel.

25. V konaní o zaplatenie, t. j. vymáhanie peňažnej pohľadávky veriteľa proti sestre žalovanej ako dlžníka (pozri obsah zápisnice z 24.6.2013, sp. zn. 29C/76/2012) a rovnako aj v tomto sporovom konaní o odporovacej žalobe, a to ešte aj v rámci odvolania, žalovaná jednoznačne potvrdila svoju vedomosť o akomsi schodku na pobočke žalobcu, ktorú žalovaná získala už hneď na druhý deň po jeho zistení, t. j. 1.3.2011, keď sama žiadala žalobcu o jeho ďalšie prešetrenie, jej dôrazné ohradenie sa voči týmto zisteniam produkované v odvolacom konaní, kde tvrdila, že v relevantnom čase uzatvorenia predmetnej darovacej zmluvy vedela len toľko, že žalobca voči jej sestre z jej neznámych dôvodov vykonštruoval súdny spor týkajúci sa nejakej sumy, je len jej účelovou obranou, ktorá okrem toho, že na zvukovom zázname z pojednávania na súde prvej inštancie ani nie je zachytená, hoci bol nahrávaný celý priebeh pojednávania, keď sa konalo so stranami, vzhľadom na obsah jej výpovede ako svedka v konaní sp. zn. 29C/76/2012 ani neobstojí. V tomto sporovom konaní súd správne preto nepochyboval o tom, že žalovaná následne v máji 2011, kedy odporovanú darovaciu zmluvu so svojou sestrou uzatvárala, jednoznačne vedela, že táto ako darca v čase tohto bezodplatného prevodu čelila obvineniam žalobcu zo spôsobenia schodku, a to aj v podobe trestného stíhania pre spreneveru. Žalovaná pri uzatváraní predmetnej darovacej zmluvy úmysel svojej sestry ako dlžníka týmto darovaním ukrátiť svojho veriteľa preto nielen mohla poznať, ale tento nesporne poznať aj musela. Na tomto fakte nič nemení ani to, že spätne v tomto konaní úmysel darcu/účel darovania žalovaná účelovo vysvetľovala tým, že akejsi nevyhnutnej rekonštrukcie darovaného bytu darca sám nedokázal finančne pokryť, pričom túto, hoci mala byť dlhodobou plánovaná, sa rozhodol riešiť práve vtedy, keď sám čelil obvineniam zo spôsobenia škody na majetku žalobcu cez 50 000 €, t. j. škody v nie malom rozsahu. Skutočný a ani deklarovaný vnútorný motív darcu/účel sporného darovania nie je totiž pre výsledok tohto sporového konania podstatný. Podstatným pri darovaní, ku ktorému došlo za takýchto skutkových okolností, keď už existovala škoda spôsobená na majetku veriteľa, ktorá vznikla práve v rozhodnom čase pred uzavretím spornej darovacej zmluvy medzi dlžníkom a jej sestrou, bolo, že jeho výsledkom, keďže išlo o úkon bezodplatný, bolo zníženie hodnoty majetku dlžníka a preto aj faktické ukrátenie uspokojenia veriteľovej už nielen vymáhateľnej, ale medzičasom aj vykonateľnej peňažnej pohľadávky, ktorej existenciu preukazuje právoplatný rozsudok bývalého Okresného súdu Košice II sp. zn. 29C/27/2012. Z toho dôvodu ani spätne žalovanou inak vysvetľovaný údajný úmysel dlžníka sledovaný pri bezodplatnom prevode jeho majetku na žalovanú ako jemu blízkou osobu v tomto konaní nemôže nič zmeniť na skutočnosti, že žalovaná pri náležitej starostlivosti, ktorú bola povinná pri uzatváraní darovacej zmluvy s dlžníkom v máji 2011 vynaložiť a v tomto sporovom konaní jej vynaloženie aj preukázať, nielen mohla a mala poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa, ale že tento nesporne aj poznala, keďže v relevantnom čase darovania táto preukázane mala vedomosť, že k tomuto bezodplatnému prevodu nehnuteľného majetku dlžníka dochádzalo v čase prebiehajúceho trestného konania proti osobe prevodcu.

26. Z týchto dôvodov podľa odvolacieho súdu žalovaná ako blízka osoba dlžníka, o ktorej v tomto sporovom konaní bolo aj preukázané, že o schodku/dlhu darcu na predajni žalobcu, za ktorý

tento niesol hmotnú zodpovednosť, v čase uzatvorenia odporovanej darovacej zmluvy vedela, proti odporovacej žalobe veriteľa sa mohla ubrániť jedine preukázaním toho, že darca aj po spornom bezodplatnom zmenšení svojho majetku o hodnotu darovaného bytu disponoval majetkom postačujúcim na uspokojenie veriteľovej vymáhateľnej pohľadávky. Uvedené žalovaná v konaní pritom ani len netvrdila, nieto ešte preukazovala a žalobe sa nemohla preto úspešne ubrániť.

27. Pretože námietky, ktoré odvolateľka v odvolaní uviedla naznačujúc neobjektívnosť a zaujatosť zákonnej sudkyne, sú výlučne subjektívnymi dôvodmi jej nespokojnosti s procesným postupom tejto sudkyne a so spôsobom, akým táto viedla konanie, odvolací súd na tieto v súlade s §53 ods. 3 CSP neprihliadal a osobitne o nich nerozhodoval, a to ani ako o odvolacom dôvode, že o veci rozhodoval vylúčený sudca, pretože tento odvolací dôvod takto uplatnený v konaní ani nebol.

28. Pokiaľ žalovaná v odvolaní namietala, že súd svojím nesprávnym procesným postupom na pojednávaní jej znemožnil, aby táto či už sama alebo prostredníctvom zvoleného splnomocneného zástupcu preukázala, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa, a teda aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, odvolací súd musel konštatovať, že ani zo samotnej zápisnice z pojednávania v tejto veci nevplývalo a odvolací súd ani po vypočutí úplného zvukového záznamu z tohto pojednávania nemohol dať za pravdu odvolateľke, že by táto v konaní vrátane daného pojednávania nemala príležitosť predniesť svoje stanovisko vo veci, vyjadriť sa alebo navrhovať vykonanie dôkazov. Zákonná sudkyňa, ktorá predmetnú vec prejednávala, dôsledne vážila slová pri protokolácii, aby verne zreprodukovala obsah toho, čo ktorákoľvek z prítomných osôb na pojednávaní predniesla a tak či už to, čo žalovaná alebo jej splnomocnený zástupca na pojednávaní pred súdom prezentovali, do zápisnice bolo zaprotokolované s verným zachovaním obsahu toho, čo títo v konaní predniesli. Pokiaľ splnomocnený zástupca žalovanej súdom bol akokoľvek usmerňovaný, napomínaný alebo mu boli kladené doplňujúce otázky, išlo o náležitý procesný postup zo strany súdu, ktorý si vyžiadalo sústredené vedenie konania v momentoch, keď splnomocnený zástupca žalovanej na výzvu súdu, aby uviedol, aké dokazovanie navrhuje vo veci vykonať, aj napriek usmerneniu zo strany súdu opakovane dával súdu na známosť skutočnosti, ktoré s predmetom tohto konania nemali žiaden súvis (exekučné konanie proti žalobcovi ako dôsledok pracovnoprávneho sporu a dôkaz o platobnej neschopnosti či nezáujme žalobcu na úhrade svojich záväzkov, právoplatné „odsúdenie“ žalobcu za nehradenie koncesionárskeho poplatku). Opakované zásahy súdu do prednesu splnomocneného zástupcu žalovanej a jeho prerušovanie súdom pri jeho s vecou nijako nesúvisiacich vyjadreniach aj podľa odvolacieho súdu boli preto nevyhnutné z hľadiska dodržania cieľa, ktorým je prejednanie veci, ktorá je predmetom súdneho sporu.

29. Nešlo pritom, ako žalovaná účelovo sa bráni v odvolaní, o tvrdenie rozhodujúcej skutočnosti z jej hľadiska, t. j. že sama pri uzatváraní odporovanej darovacej zmluvy vynaložila náležitú starostlivosť na spoznanie prípadného úmyslu svojej sestry pri tomto bezodplatnom prevode ukrátiť svojho veriteľa. Nie je preto pravdivé tvrdenie odvolateľky, že jej ako žalovanej v konaní bol akokoľvek odopieraný prostriedok procesnej obrany preukázať, že ani pri náležitej starostlivosti nemohla poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa. Takýto prednes žalovaná ani jej splnomocnený zástupca na pojednávaní na súde v tomto sporovom konaní neučinili ani len v náznakoch. Jediný dôkaz, ktorý žalovaná v konaní navrhovala vykonať, ako je zachytené aj v zápisnici z pojednávania a ako správne sa s tým vysporiadal aj súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku, bolo dokazovanie obsahom spisu zn. 37C/115/2011, ktorého predmetom bolo konanie o neplatnosť skončenia pracovného pomeru s jej sestrou ako zamestnancom u žalobcu, ktorým táto chcela preukázať „spôsoby a morálny profil žalobcu“, čo pre toto sporové súdne konanie o odporovateľnosť právneho úkonu bolo a je bezpredmetnou okolnosťou a súd, v ktorého výsostnej právomoci je rozhodnúť, ktorý z navrhovaných dôkazov (ne)vykoná, s týmto jej návrhom preto správne sa vysporiadal jeho zamietnutím hneď na pojednávaní, čo aj zaprotokoloval do zápisnice.

30. Rovnako žalovaná pri svojom výsluchu, ktorý ako dôkaz v konaní bol vykonávaný na návrh žalobcu, ktorého zástupca tejto kládol otázky, táto po jej verbálnom i neverbálnom prejave bola súdom náležite upozornená, aby na už položenú otázku slobodne a pravdivo len odpovedala, ale aby ju nehodnotila a na ňu nereagovala ani svojimi nemiestnými emocionálnymi prejavmi. Žiadna z položených otázok protistrany na žalovanú nebola pritom kapiózná, nebola nátlaková ani explicitne manipulatívna, išlo o jednoduché otázky a žalovanej bolo umožnené na každú z nich odpovedať voľne, podľa svojho uváženia. Súd preto nepochybil, pokiaľ žiadnu z otázok protistrany nepovažoval za neprípustnú pre

jej kapcióznosť. Hoci strany súdom neboli výslovne vyzvané, aby k takto vykonanému dokazovaniu sa vyjadrili, žalovaná túto možnosť v konaní na súde prvej inštancie nesporne mala najneskôr v záverečnej reči, čo ani jej splnomocnený zástupca, ani ona sama v konaní nevyužili.

31. Navyše splnomocnený zástupca žalovanej rozhodujúce skutočnosti z hľadiska predmetu tohto konania či dôkazy na preukázanie neopodstatnenosti žaloby neuvádzal ani nenavrhol ani vo svojom záverečnom vyjadrení k vykonanému dokazovaniu a právnej stránke veci, v rámci ktorého súdom mu bolo umožnené plne, voľne a bez prerušenia povedať čokoľvek, čo podľa svojho uváženia na obranu žalovanej v spore považoval za dôležité. Nebolo preto možné súhlasiť s odvolateľkou, že súd prvej inštancie jej tvrdenia považoval za nehodnoverné. Jej tvrdenia pre toto sporové konanie boli nepodstatné a preto súd sa nimi správne odmietol zaoberať, pričom tak zo zápisnice z pojednávania, ako aj z vypočutého zvukového záznamu o jeho priebehu jednoznačne vyplynulo, že tak žalovanej, ako aj jej splnomocnenému zástupcovi súdom bol poskytnutý dostatočný priestor na prezentovanie svojej procesnej obrany v spore, ktorý však títo nevyužili. Neobstála preto obrana žalovanej ani v tom, že či už jej alebo jej splnomocnenému zástupcovi na pojednávaní nebolo umožnené adekvátne sa brániť.

32. Zo všetkých týchto dôvodov odvolacie námietky žalovanej neobstáli a odvolací súd napadnutý rozsudok postupom podľa §387 ods. 2 CSP potvrdil ako vecne správny vrátane správneho a zákonného výroku o trovách konania založeného na zásade úspechu strany v konaní (§255 ods. 1 CSP). Celý obsah odvolania žalovanej v podstate je vyjadrením jej nespokojnosti so spôsobom, akým súd hodnotil vykonané dôkazy a ako nesprávne viedol pojednávanie a prezentovaním jej vlastného názoru, ako súd vykonané dôkazy hodnotiť mal. Hodnotenie vykonaných dôkazov prináleží však výlučne súdu, ktorý svoje úvahy pri ich hodnotení zhrnie v písomnom odôvodnení svojho rozhodnutia, a to v súlade s §220 ods. 2 CSP, ako k tomu došlo aj v posudzovanej veci. Subjektívna nespokojnosť odvolateľky so spôsobom hodnotenia dôkazov súdom pritom nemôže byť a ani nie je spôsobilým odvolacím dôvodom a nemohla preto spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska zistených skutočností a právnych záverov, ku ktorým súd prvej inštancie dospel a privodiť tak pre odvolateľku priaznivejšie rozhodnutie či už jeho zmenou alebo zrušením.

33. Pretože ide o rozhodnutie, ktorým konanie sa končí, odvolací súd postupom podľa §396 ods. 1 CSP rozhodol aj o trovách odvolacieho konania (§262 ods. 1 CSP), a to rovnako v súlade so zásadou úspechu (§255 ods. 1 CSP) a v odvolacom konaní procesne plne úspešnému žalobcovi priznal preto nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania; o výške náhrady trov po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§262 ods. 2 CSP). Odvolateľka v konaní netvrdila a odvolací súd ani sám nevzhladol dôvody hodné osobitného zreteľa na rozhodnutie o trovách konania postupom podľa §257 CSP čo i len sčasti v prospech neúspešnej odvolateľky.

34. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu dovolanie je prípustné, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu dovolanie je prípustné, ak jeho rozhodnutie záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

S výnimkou prípadov ustanovených v §429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).